

Miestas, kuris sudaužo išankstines nuostatas ir pranoksta lūkesčius. Vienas maloniausių atradimų Lenkijoje. Nepertraukiama istorijų ir legendų pynė. Taip keliautojai iš Lietuvos neretai apibūdina senąją Lenkijos sostinę – karalių miestą Krokuvą. Rudenį ir žiemą Krokova yra tokia pat žavi kaip ir šiltuoju sezonu, o nusukti iš Vilniaus galima greitai ir patogiai.

Karališka didybė visu savo grožiu atsiskleidžia vos po pusantros valandos skrydžio iš Vilniaus. Keleiviams savo paslaugas žiemos aviacijos sezonu siūlo dvi bendrovės „Air Baltic“ ir „Wizz Air“, tad paprasta išsirinkti patogiausią laiką kelionei. Skrydžių dažnis iš Lietuvos – net šeši per savaitę.

Čia – karalius, o ten – drakonas

Krokuvos didybės centre – Vavelio pilis ir katedra. Senosiose menėse žvilgsnį traukia karališkieji apartamentai su gobelenais ir įmantriais baldais. Eksponuojamos įvairios regalijos, papuoštos brangakmeniais, o ginklai žvilga lyg pasakoje apie riterius.

Pasak gidų, vaikų dėmesį iškart prikausto istorija apie garsųjį Drakono urvą, neva esantį po pilimi. Anot legendos, šiame urve iki šiol blaškosi slibino dvasia, alsuojanti ugnimi. Iš urvo išeinama tiesiai į Vyslos krantinę, kur stovi moderni Vavelio pabaisos skulptūra. Šioji kas kelias minutes iš tiesų išspjauna liepsnas, tiksliai atkurdamą senąją legendą.

Įamžinus slibiną nuotraukoje, verta patyrinėti kitus garsius miesto objektus, pirmiausia, pagrindinę Turgaus aikštę – Rynek Główny. Tai yra viena didžiausių viduramžiškų aikščių Europoje, kurioje nuolat verda gyvenimas. Aikštės centre iškilusi Šv. Marijos bazilika užburia savo gotikinėmis smailėmis, o viduje slypi išpūdingas medžio drožinių altorius, XV amžiaus pabaigoje sukurtas vokiečių meistro Veito Stosso.

Kas valandą iš aukščiausio bokšto pasigirsta trimito melodija, kuri visada netikėtai nutrūksta – primena istoriją apie drąsų trimitininką, kurį prieš 800 metų nušovė priešai, mėginę klastingai įsiveržti į miestą.

Vienus sužavi orlaiviai, kitus – prakartėlės

Po pagrindinę aikštę plyti požeminio turgaus muziejus – archeologinių radinių lobynas, kuriame galima pažinti, kaip atrodė miestas prieš kelis šimtus metų, kai nebuvo ne tik interneto, bet ir elektros, automobilių ar vandentiekio. Muziejaus hologramos, animacijos ir interaktyvios ekspozicijos atgaivina miesto praeitį, todėl lankytojai pasijunta lyg vaikšiotų po kitą pasaulį. Perėjus į Turgaus halę galima grožėtis lenkų dailės kūrinių ir įsigyti

suvenyrų.

Ne mažiau įdomu Krokuvoje tyrinėti ir istorinį pramonės virsmą bei šiuolaikinės kultūros erdves. Miesto inžinerijos muziejuje laikas sustoja tarp blizgančių tramvajų, senų automobilių ir motociklų. Aviacijos muziejus atveria didžiulį angarą, kuriame ilsisi lėktuvai – nuo XX a. pradžios iki šiuolaikinių modelių. Lauko ekspozicijoje ant orlaivių sparnų žaidžia saulės spinduliai arba užkloja sniegas, tarsi paversdamas juos mitinėmis būtybėmis.

O gruodžio mėnesį Krokuvoje ypatingo dėmesio sulaukia gražiausių prakartėlių varžytuvės. Tiek miesto istorijos muziejuje, tiek pagrindinėje aikštėje meistrai eksponuoja meniškai sukurtus prakartėlių maketus, vadinamąsias „šopkas“. Į UNESCO paveldo sąrašą įtraukta tradicija žavi savo spalvingumu, miniatiūriniais veikėjais ir detalėmis. Kiekvienas kūrinys yra tarsi mažytė pasaka, kuria vietiniai labai didžiuojasi. Tad lankant kalėdines mugės mieste būtina sustoti – pasigrožėti ir pagirti „šopkas“.

Krokuva užtikrina - niekas neliks alkanas

Paklaidžioti po senąsias miesto gatves, kiemus ir aikštes labai malonu dar ir dėl to, kad čia paprasta rasti vietų, kurios apgaubs jaukumu ir nepaliks alkano. Didelės porcijos ir sotūs patiekalai yra lyg Krokuvos kulinarinis antspaudas. Miesto centre galima užkąsti tradicinio sūrio „oscypek“, gaminamo iš kalnuose ganomų karvių ir avių pieno. Įprastai gatvės prekeiviai jį patiekia su saldžia spanguolių uogiene, o atsigerti siūlo karštų obuolių sulčių.

Norintieji dar labiau pasaldinti širdį turėtų užsukti į „Pijalnia Czekolady E. Wedel“ – jaukią šokoladinę Turgaus aikštės pašonėje. Čia taurėse pateikiamas tirštas, kreminis šokoladas, pagardintas plakta grietine. Šeiminiškai teigia, kad pirmas gurkšnis sušildo lyg švelniausia antklodė, o sodrus kvapas dar ilgai sapnuojasi.

Senajame Krokuvos žydų kvartale (Kazimiere) verta paragauti traškaus ilgo sumuštinio – „užkeptinio“. Jis gali būti su sūriu, svogūnais, grybais, dešra ir kitais priedais – visus sunku išragauti, bet nors vieną išbandyti verta. Šie sumuštiniai yra paprastas vietinis patiekalas, tačiau labai mėgstamas tiek vietinių, tiek svečių.

Mažieji turistai turėtų nepraleisti progos apsilankyti „Mleczarnia Jerozolimska“ – viename iš miesto pieno barų. Tačiau lankytojai čia – ne tik pieno kokteiliais gyvi. Padavėjai pasiūlys įvairių lenkiškų patiekalų: tradicinių virtinių su skirtingais įdariais, „žurek“ sriubos ar blynelių. Suaugusiems keliautojams gali tekti šiek tiek atlaisvinti diržą.

Ieškantys ne tik sotaus maisto, bet ir romantikos Krokuvoje irgi gali rasti ne vieną jaukią

vietelę. Viena tokių – Kazimiero kvartalo baras „Alchemia“, kur sienos alsuoja senomis istorijomis, salėje dega žvakės ir neretai skamba džiazų melodijos.

Tad Krokuvą kiekvienam gali pasiūlyti ne tik paveldo įvairovę, bet ir šiuolaikišką išpūdžių, patirčių derinį.

